Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

(31 Ιαν. 1835 Ιαν 14

372

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(Γενικό

Χαίρην πολλά τοι Δούκαν τὸν Νεόφυτον
Κωνσταντῖνος ὁ Οἰκονόμος.

Τὰν παλαὶ ἐπιστολάν τευ, ταῖς τε δέλτως ταῖς χρυσέας ἔλαβον, ταί γ' ἐμὶν ἐν σάθει ἔναγχος ἦνθον· ἦσαν δὲ ταὶ δέλτοι τρεῖς, ἅς τ' ἐπιμέμψαπτα, Τετραπτὺς [τεῆς φρενὸς πόνημα] καὶ δισσαὶ τῶ Σοφοκλέως· [τὶν μὲν ὦν μεγάλα χάρις, ὅτι με κἀπαπατῶς ἐμνάσω] καὶ δώροις ἐτίμασας ἀγαθοῖς. Κἠγὼν δέ τοι τεῦχός τι τῶν ἐμῶν ἀντιπέμπω, τὸ πρᾶν ποκα περὶ τᾶς Ἑλλάνων φωνᾶς ἐξεπόνασα· καί μοι μή τ' ἐπιμέμψῃ χρύσεα χαλκείοις, τὰ τεὰ τοῖς ἐμοῖς δὴ τούτοις, ἀμειβομένῳ, μήτε μὰν βαρύς, ποτ τῶ Διός, καθίξῃς τῶν ἁμῶν μύθων δικαστάς. Τὺ νῦν μὲν γὰρ ἀμμελιχὴς τις ἐσσὶ μελικτάς, κἠπιδέξιος ἔπεά τε ποιεῖν, λόγως τε ξυνείρειν, πρός τ' αὐλὸν πρός τε πακτίδα πρός τε κίθαριν ἀείδειν· κἢν τι παρῴδῃς, ἄλλα χάρις· κἢν λῃρῇς, ἁδὺ λῃρεῖς. Ἀτθίδα γὰρ ἄφνως ἐρνὸς Μοισᾶν· νῦν τ' Ἀτθίδα νᾶσον ἔχεις, τὰν καλλίσταν Αἴγιναν, καὶ τὰν Ἀττικὰν ἰσχάδα τρώγεις, τὰν ἀπ' Αἰγίνω· τὸ δέ τοι στόμα πλῆρες μέλιτος καὶ σχαδόνων τῶν ἐξ Ὑμηττῶ. ὅ τε κάλαμος οὔτι μέλαν ῥέει, γάλα δὲ τὸ κράτιστον, ἢ νέκταρ εὔοδμον, αἱ δὲ λῇς ὕδωρ ἱερὸν ἀπὸ κράνας μελανύδρω, οἷον τὤπο τᾶς Ἐννεακρούνω, τό τε τᾶν Νυμφᾶν ἐξ ἄντρω κατειβόμενον ἀέναον ῥέεθρον, ἁδὺ μὲν ἰδεῖν, ἁδίον δὲ ψαῦσαι, ἄδιστον δὲ πιεῖν. Ἐγὼν δέ τις ἀγροῖκος ἔμμι σφριγτάς·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἁ δὲ σύριγξ μικκά μοι, κἤτις ἐννεάφωνος· κἠν
τυτθὰ συρίξω, θεσσαλικοὶ τὸ σύριγμα, κἤνο καὶ
τὠρχαῖον τὸ πελασγικόν. Πελασγοὶ γὰρ ἄμμες
γέννα τοὶ Θεσσαλοί· τὰν τε Πελασγίδα χθόνα,
νᾶσον Πέλοπος, οἰκεῦμες κἄλλη Παλαμήδαο· καὶ
πτωχοὶ πτωχὰ λαλεῦμες, πλατειάσδοντες ἅπαντα
[illegible]οποιμαστί, καὶ δωρίσδοντες δώριον αὐδάν,
καὶ ταύταν σύ, τὸν Πᾶνα, μελίχραν ἡδὲ
καθαρὰν ὅλαν. Κἄστιν ἄρα τὰ γ' ἡμέων
ποτὶ τὰ τεά, οἷα τ' ἔποπες ἐπὶ κίσσα, ποτ' ἀηδόνα
γαρύοντι, ἢ σφᾶκες βομβεῦντι ποττὰ μαλακὰ
ζεφύρω ψιθυρίσματα. Ἀλλὰ καὶ ἔμπας, εἴπερ ἐν
Ἑλλάδι γα κηρύκων τις φαίνομαι ἄμμες, αἰτέω τυ,
φίλα κεφαλά, κἄγαμαί τυ πάγχυ τᾶς μεγάλας
ἀρετᾶς, τὰν ποτὶ τὰν πάτραν ἐπιδέδειξαι,
θεῶ ὅλον, τὸ γ' αὐτὸν τῷ βωμῷ καταθυσά-
μενος τᾶς Ἑλλάδος, ὄφρα κ' ὄφελος ἔοι ματρὶ
πονεύσῃ, μύθοις τε σοφοῖς ἀδρᾷ τε χερὶ πρόφρων
ἐπαρήγων, καὶ πολλ' ἄφθιτα χρήσιμα ξυμβουλεύων
πὸτ τὰν ξυΐαν.
καί μοι σέβας ἐσσί, πᾶσί τε πολίταις· καὶ τεὸν
κάρα γεραιόν, βριθόμενον στεφάνοισι, κἠγὼν γα
φίλε, [illegible], ῥοδόεντ' ἢ ἀνάθινον ἐκ τῶν με-
λισσοίων στέφανον πλέξας, καίπω δρεψάμενος
τᾶν Πιερίδαν, τὸν ἐν βίβλοισιν ἀκήρατον δὴ
κεῖναι φυτεύσασ' ἔχοντι. τάς τε δέλτως τὰς
σοφάς τεῦ, οἷα μέρος τῶ καλλίστω χρύσω

ἀλάβαστρα, πάγχυ φυλαξῶ. Χὤταν ἔαρ γελάσῃ,
τῶ χειμῶνος ἀπιόντος, ἐθέλω τοὶ κἠγὼ νᾶσον ἐν-
θὼν Αἰακῶ, καθὰ τὺ κελεύεις, (τὸ μὲν προσώπω) ἐφράξατο δὲ
προσπτύξωμαι, καὶ τὺ γλυκερὸν φιλάσω, χείλη
χείλεσσι προσμάξας· τουτεὶ δ' ἄμμες ἄμφω
γεραιαῖς χερσὶ στιβάδα πυκάσαντες χόρτω
τῶ μαλακωτάτω κατ' ἄρ' ἑζόμενοι, καὶ πολλὰ
πολλῶν γα πέρι μυθεύμενοι ποτ' ἀλλάλως
ἅδιστα τοῦ ἀελίου καταδύσομες· τάχ' ἅτερος
τὸν ἅτερον ὀνασεῖ. τύνη δέ με καὶ μάλα
κλεινὰν Παλλάδος ἕδος, τὰς κλεινὰς Ἀθάνας,
θεοῦ πέμποντος, ἕξομαι, παξόμενος καλὸν
οὔτι μάλα χρῆμα πᾶσί τε φίλοις κήμαυτῶ·
ὄφρα γέρων κἠγὼ παρ' ἔχθαι ἅμενος, καὶ
τὼς ἀλφιτοπώλας τὼς τε καπήλως, τώς τε γριπέας
ἀξέως ποθορῶν, ὅκως τάχιστα πωλεῦντι
καὶ τὼς οἴνως καὶ τὼς ἰχθῦς. Χαῖρε δὲ
γῆρας ὅλοις. Ἔρρωσο. Ἔγραψα τῇ ιδ' Ἰαννουα-
-ρίω τῶ ͵αωμε' ἐνιαυτῶ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens